

FAMILIE UITJE

In de familie Plasschaert vist iedereen – van de drie kinderen dan. Vader Martin (54) en moeder Deborah (53) vissen niet, maar stellen wel bijzonder veel in het werk om hun kinderen aan wedstrijden te laten deelnemen. We zochten pa en de kids op bij een training in de haven van Oudenbosch.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: WILLEM KWINTEN

LINSEY BRACHT HET BALLETTJE TIEN JAAR GELEDEN AAN HET ROLLEN MET DE VRAAG: “PAPA, GAAN WIJ OOK EENS VISSEN?”

‘Papa, gaan wij ook eens vissen?’ De lokroep van de vijver aan het einde van de straat in woonplaats Koewacht was dusdanig groot dat deze vraag als vanzelf opkwam bij Linsey Plasschaert (18). Dus besloot vader Martin zijn dochters – zus Melloney (17) ging als vanzelfsprekend mee naar de waterkant – zo’n tien jaar geleden lid te maken van de Koewachtse Hengelvereniging. “In het begin ging het niet echt heel goed. Dat eerste jaar vingen we niet bijster veel vis”, blikt Linsey terug op de eerste schreden terwijl ze haar dobber nauwkeurig tussen de houten palen van een botenbox in de haven van Oudenbosch positioneert. “Daarna werden we beter en werd het vissen steeds leuker.” Ook nu steekt het oranje puntje van de antenne niet lang boven water uit en belandt de eerste voorn uit een lange reeks in het net.

QUALITY TIME

Inmiddels reist het gezin Plasschaert – inclusief de jongste telg Wesley (13) – stad en land af om deel te nemen aan tal van viswedstrijden. “Van Mechelen tot Steenwijk. Voor dit jaar is de agenda in de weekenden ook alweer goeddeels gevuld. De kinderen vinden het superleuk. En zolang zij het fantastisch vinden, vind ik het ook fantastisch”, verklaart Martin zijn niet

aflatende inzet om de drie jeugdige wedstrijdvisser te faciliteren. Zelf vist hij niet. “Vroeger, als ventje van een jaar of tien ben ik wel even met een hengel in de weer geweest. Maar aan mij is geen groot talent verloren gegaan”, lacht hij. Dat hij nu alsnog een aanzienlijk deel van zijn vrije tijd aan het water doorbrengt, deert hem niet. “Dit is voor mij als ouder heel waardevol, zoveel quality time met je kinderen.”

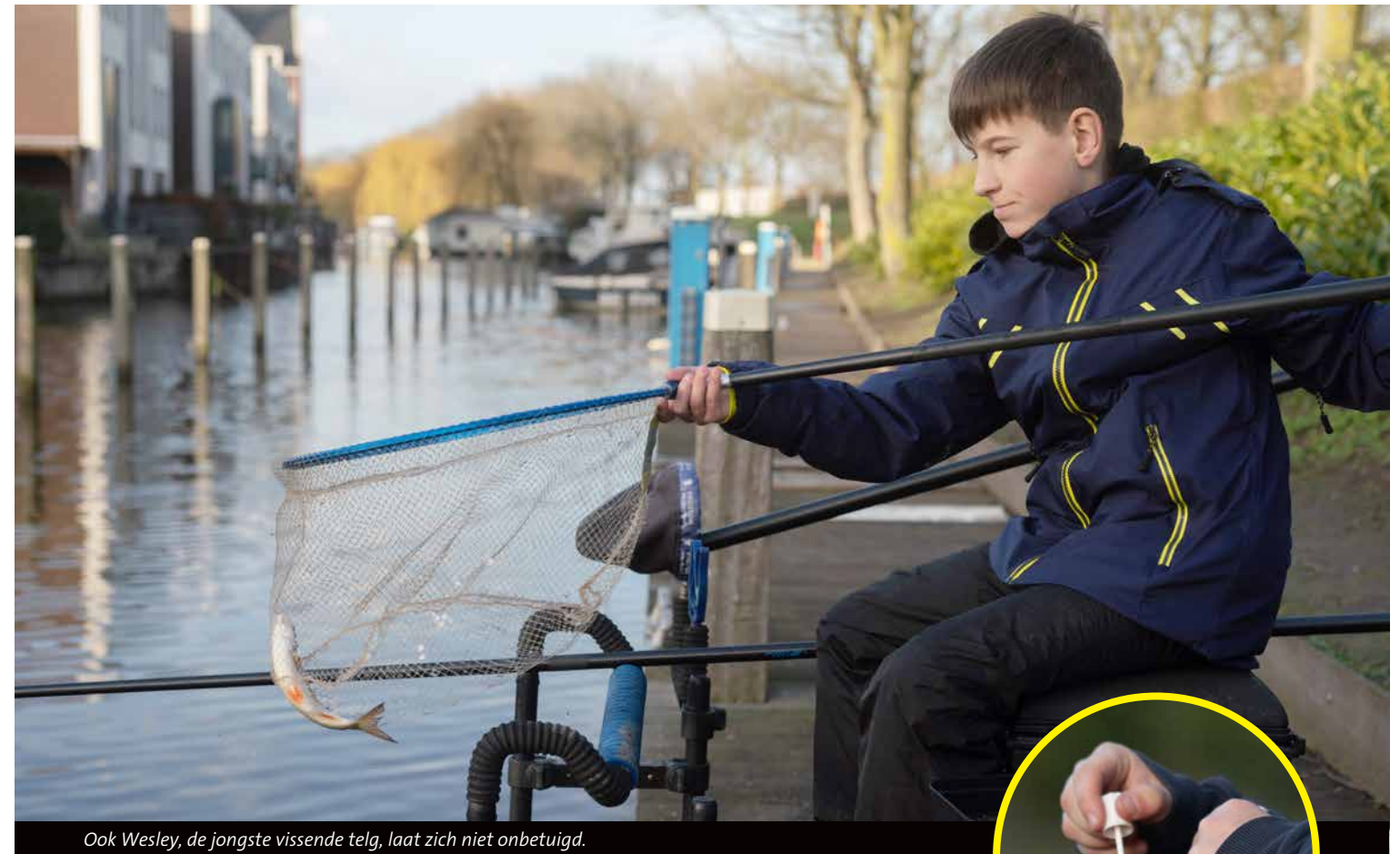
IN DE VINGERS

Waar zijn zussen met een tien meter lange vaste stok aan de slag gaan, kiest de in skipak gestoken Wesley (bij gebrek aan vispakken in zijn maat) er in eerste instantie voor om het ‘kort’ te proberen. “Dat vist net wat gemakkelijker.” Met een paar handjes casters en kemp (gekiemde hennep) maakt hij schuin voor zijn viskist een voerplek. “Meer is in de winter niet nodig. Het is ver-

Vader Martin kijkt mee bij dochter Melloney.

Vader Martin Plasschaert stelt samen met zijn vrouw Deborah alles in het werk om zijn kinderen wedstrijden te laten vissen

Ook Wesley, de jongste vissende telg, laat zich niet onbetuigd.

der een kwestie van de stek onderhouden door in een vast ritme bij te voeren. Voor je gevoel haast overdreven vaak”, legt hij uit. Wesley is zijn pa dan ook net voor als die het ietwat te lang vindt duren en aanstalten maakt om wat hennep uit de aasbak te pakken. “Dit is de bedoeling hè?! Ze moeten het zelf in de vingers krijgen”, zegt senior.

BESCHEIDEN ROL

Daarbij speelt hij zelf een bescheiden rol. “Natuurlijk heb ik inmiddels ook wel enige vistech-nische bagage, maar op een gegeven moment kom je op zo’n detailniveau terecht dat het ook mijn pet te boven gaat. Je moet aan duizend en één zaken denken en rekening houden met de kleinste details.” Plasschaert is dan ook blij met de extra begeleiding die vanuit Sportvisserij Zuidwest Nederland wordt geboden

in de vorm van coaching, trainingen en clinics. “Niels Evers, Luciën de Rade en Jacques Broeders leveren bijvoorbeeld fantastisch werk. Zij hebben aandacht voor de jeugd, delen hun kennis en tillen het niveau van de wedstrijdvisserij bij de junioren omhoog. Dat zijn echt gouden mensen voor de sport.”

CONCULLEGA’S

Ondertussen komen bij alle drie de nodige voorns boven water – waaronder enkele zeer fraaie exemplaren. Melloney houdt behalve haar eigen dobber dan ook bij tijd en wijle haar zus en broertje in de gaten. “Van echte concurrentie is onderling geen sprake, maar het is natuurlijk wel leuk om het beter te doen dan de rest – je bent toch wedstrijdvisser. En het kan nooit kwaad om te kijken hoe anderen het precies aanpakken.” Ook tijdens wedstrijden geeft ze haar ogen goed de

Met Tipp-ex wordt de juiste visdiepte op de hengel gemarkeerd.

>>

kost. “Zeker als je naast iemand als Anja Groot (drievoudig individueel wereldkampioen) zit, let je op hoe zij het aanpakt. Of vraag ik na afloop van de wedstrijd soms om tips. Zo legde ze eens uit dat je door je dobber iets omhoog te liften een aanbeet kunt uitlokken. Daar heb ik al veel profijt van gehad.”

LEUK EN LEERZAAM

Alle drie de Plasschaertjes zijn competitief ingesteld: het doel dat ze zich nu gesteld hebben is een podiumplaats op een NK. Maar dat is voor vader Martin niet per se het belangrijkste. “Zolang ze er plezier aan beleven en groeien in de sport, is dat voor mij voldoende. Als ze al druk voelen, dan leggen ze die zichzelf op.” Door ook aan seniorenwedstrijden mee te doen, ligt de lat wel wat hoger dan gebruikelijk voor junioren. “Ze willen zoveel mogelijk vissen en leren hier het meeste van doordat ze zich optrekken aan het niveau. Het is ook helemaal niet erg als ze verliezen. Winnen is leuk, verliezen is leerzaam – je moet ook kunnen omgaan met de teleurstelling van verlies. En soms zit de winst hem ook in kleine dingen. Als ze bijvoorbeeld in een wedstrijd op achterstand staan, maar het dan toch nog voor elkaar krijgen om een senior voorbij te gaan.”

FLINK INVESTEREN

Linsey is de fanatiekste van het stel. Of het nu -3 of +30 °C is, zij vist. Martin moet haar soms na acht uur trainen zeggen dat het echt tijd is

om te stoppen aangezien er de volgende dag een wedstrijd op het programma staat. “Buiten bezig zijn vind ik heerlijk. Of dat nou met vissen of paardrijden – mijn andere grote passie – is. In allebei die sporten is het de uitdaging om het zo goed mogelijk te doen. Daar steek ik graag de nodige tijd en energie in.” Voor wat betreft dat eerste is het soms woekeren met de beschikbare uren. “De agenda is best wel druk. Naast wedstrijden zijn er ook nog de trainingen en voorbereidingen. Natuurlijk vraagt ook school nog de nodige tijd en aandacht. Soms zitten we op zaterdagavond tot 23.00 uur te leren zodat we op zondag tijd hebben om een wedstrijd te vissen.”

MEER DAN VISSSEN

Ondanks dat hij zelf niet vist, snapt Martin de aantrekkingskracht van de hengelsport wel. “Zelfs ik maak mijn hoofd aan de waterkant helemaal leeg. Sportvissen is de perfecte balans tussen inspanning en ontspanning.” Bovendien is het totaalplaatje veel meer dan vissen alleen. “Het vormt bijvoorbeeld ook je karakter. Met windkracht zes in een hagelbui aan het Beukerskanaal een wedstrijd vissen is wel even wat anders dan thuis op de bank te zitten met je smartphone.” Ook roemt hij het plezier en sociale aspect van de sportvisserij. “Wedstrijden worden serieus benaderd, maar je beleeft aan de waterkant ook een hoop plezier met elkaar. En vrijwel iedereen is aardig, vriendelijk en behulpzaam – ervaringen en inzichten worden

Voerhennep, casters en ‘kemp’ voor aan de haak – meer heb je bij de winterse havenvisserij in principe niet nodig.

gemakkelijk gedeeld. Zo tillen de wedstrijdvisser de sport naar een hoger niveau, wat een groot compliment is voor de sportvisserij.”

VARIATIE EN UITDAGING

De uitdaging voor de kids is dat het aan de waterkant iedere keer weer anders is. “Je moet inspelen op de wisselende omstandigheden en een oplossing bedenken voor hoe het (nog) beter kan. Het is net een soort puzzel”, zegt Wesley terwijl hij zijn blik gefocust houdt op de dobber. Er zijn meerderre puzzels te leggen, want hij en zijn

WIL JIJ OOK MEEDOEN AAN GROTE WEDSTRIJDEN? GA NAAR WWW.SPORTVISSERIJNEDERLAND.NL/WEDSTRIJDEN EN SCHRIJF JE IN!

zussen beperken zich niet tot één type visserij. “Haven, kanaal, vijver en commercial; we pakken eigenlijk alles mee. Iedere tak heeft zijn eigen specifieke technieken en tactieken, dus je bent als wedstrijdvisser niet snel uitgeleerd.” Voordat er in de toekomst moge-

lijk wordt gekozen voor een bepaald specialisme, wil pa het rugzakje van zijn kinderen zo breed mogelijk vullen. “Ze vinden eigenlijk alles leuk, dus proberen we om allround telkens weer een beetje beter te worden. Voor mij is dit super zo, meer moet het niet zijn.”

Linsey is de fanatiekste van het stel en bracht de familie Plasschaert in de ban van de sportvisserij.

>> WEG DER GELEIDELIJKHEID

Hun eerste wedstrijden visten Linsey, Melloney en Wesley bij de Koewachtse Hengelvereniging. Daarna volgden andere clubwedstrijden bij verenigingen in de omgeving en vervolgens deelname aan het Zeeuws-Vlaams Kampioenschap. “Het volgende doel was een podiumplaats op het federatief kampioenschap, waarna we voorzichtig het strijdtooneel van de nationale wedstrijden (Open Nederlands Kampioenschap, Nationale Top Teamcompetitie Dobbervissen Dames + U20) hebben betreden”, somt Martin op.

Ook hebben alle drie zijn kinderen zich vorig jaar geplaatst voor de finale van de Preston Masters. “Daar is dan ook intensief voor getraind. De steun en begeleiding van anderen met meer kennis en kunde dan ik heb, was daarbij onontbeerlijk. Als Wesley zich dan als twaalfjarige overtuigend weet te plaatsen voor de finale van zo’n mooie wedstrijd, is dat natuurlijk top. Daar kijk je dankbaar en met een grote glimlach op terug.”

De kers op de taart van het voorbije wedstrijdseizoen was de deelname van Linsey en Melloney aan de interland die de Nederlandse dames tegen Duitsland visten. “Die wedstrijd hebben ze met het team – een club van topmeiden – gewonnen. Dat zijn herinneringen die je altijd bij zullen blijven, zo mooi is het om daar onderdeel van uit te maken.”